

N°. 19. Rigsdagstidende. 1853.

Forhandlingerne paa den forenede Rigsdag.

Anden Samling.

6te Møde.

Mandagen d. 21. Mars.

(Forts.)

Grundtvig (forts.): Ja, om der endogfaa kunde indvendes. Noget imod den Forretningsorden og den Fremgangsmaade, som derved blev uundgaelig, saa vilde jeg dog sige, at, naar det kun for mine Dine var en dansk Nødvendighed, saa vilde jeg billige det, fordi jeg baade som gammel Mand og som Historiker maa vide, at i Folkenes saavel som i Enkeltemands Liv bryder Nød alle Love. Men, naar jeg nu spørger om, i hvad Forhold det nærværende høie Ministerium staaer til Danmarks Rige fremfor Alt ved dets Fordringer til Rigsdagen om et Samtykke til Alt, hvad det antager for at være betegnet i det kongelige Budskab og vedtaget eller forudsat i Londonertractaten af 8de Mai 1852, — naar jeg spørger om det, siger jeg, see, da kan jeg ikke komme til anden Overbeviisning, end at, hvad det nærværende Ministerium i mine Tanker paa en lidet grundlovmæssig Maade kræver af os, det er paa ingen Maade Noget, som kan være til Gavn, end sige nødvendigt, for Danmarks Rige og det danske Folk. Hans Excellence Premierministeren har selv erklæret, at det Ministerium, han tilhører, og hvori han selv har Forsædet eller dog Forrangen, er det første Heelstatsministerium siden 1848, og at det ganske rigtigt staaer i en vis Modsætning til alle de Ministerier, som vi have haft mellem 1848 og 1852, og at det er ikke alene i Henseende til Rigsdag og Grundlov, at det staaer i en saadan Modsætning — thi det er jo klart nok, at et Ministerium, der staaer i Modsætning til alle de Ministerier, vi have haft i Rigsdagens og Grundlovens Tid, ma

ogfaa staae i et andet Forhold til Rigsdag og Grundlov, — men at det er ogsaa i Henseende til Danmarks Rige. Ja, saavidt jeg kan see, staaer det nærværende Ministerium, netop i Henseende til Danmarks Rige, i en vis Modsætning ikke blot til de Ministerier, vi have haft fra 1848 til 1852, men til alle de Ministerier, vi have haft siden 1660; thi, ligesom den høitærede Premierminister ikke gjorde Fordring paa at tilhøre det første Heelstatsministerium i Danmark, men henviste meget rigtigt til Tiden efter 1848, saaledes er det jo aabenbart, at i hele Tiden siden 1660 har den danske Konges Ministerium meget gjerne ikke alene villet betragte sig, men ogsaa, forsaavidt det var muligt, gjøre sig gjældende som et Heelstatsministerium; men der er jo den Forskiel, at alle disse Ministerier, saavidt jeg kender Noget til dem, ansaae Danmarks Rige med eller uden Slesvig eller Sønderjylland, Danmarks Rige til Eideren eller dog til Kongeaalen som det egentlige Kongerige; de ansaae det for det Kongerige, som bar den danske Krone, og Alt, hvad de mod Syd kunde faae Magt til at raade over, det betragtede de som Dele, der bleve lagte til dette Danmarks Kongerige; da jeg derimod reent maatte have misforstaaet Hs. Excellence Premierministeren, hvis det ikke var denne Betragtning, han aldeles vilde fralægge sig og hele det Ministerium, hvortil han hører, om det ikke er hans Betragtning, og saaledes som han vil have sit Ministerium betragtet baade indad og udad, at det er et saadant Heelstatsministerium, der ikke kan eller vil vide af noget Kongerige Danmark at sige mere end høist fornødent, ikke vil vide Noget af en dansk Krone at sige — om det ellers kan undgaaes. Jeg kunde nemlig ikke anderledes forstaae de Forklaringer, jeg hørte deels